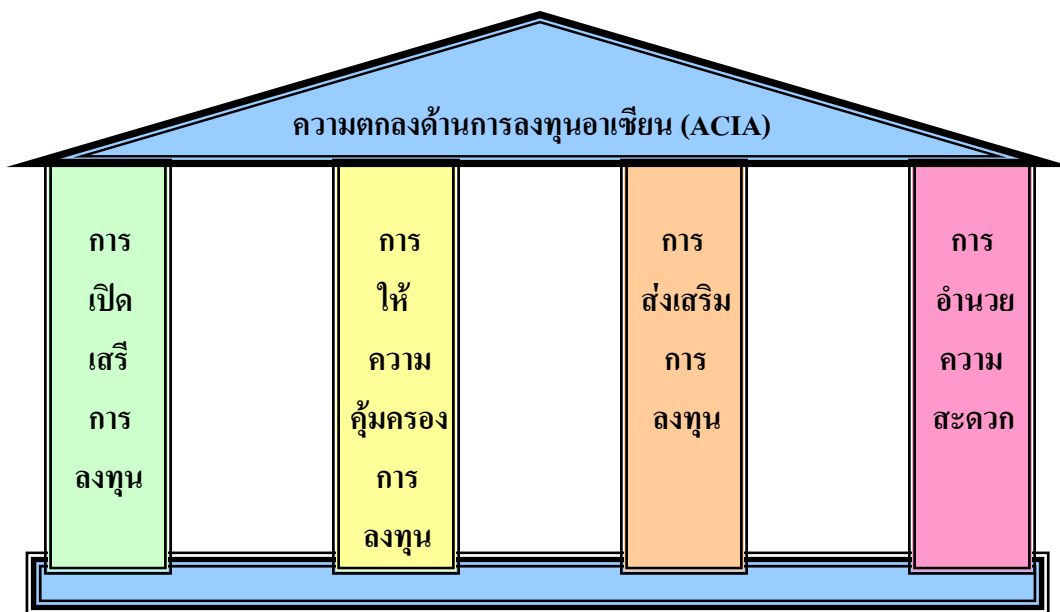

แนวทางการจัดทำรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน
(ASEAN Comprehensive Investment Agreement – ACIA)

ความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement) หรือ ACIA เป็นความตกลงด้านการลงทุนที่ครอบคลุมการเปิดเสรี การให้ความคุ้มครอง การส่งเสริม และการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน ที่ลงนามไปเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2552 ในระหว่างการประชุม ASEAN Summit ครั้งที่ 14 ที่ชะอำ ประเทศไทย โดยเมื่อทุกประเทศสมาชิกให้สัตยาบัน (ภายใน 6 เดือนหลังลงนาม) ความตกลง ACIA ฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้แทนที่ความตกลง 2 ฉบับเดิมของอาเซียน คือ AIA (ASEAN Investment Area) ความตกลงเปิดเสรีด้านการลงทุนฉบับแรกของอาเซียนที่มีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 และ ASEAN IGA (ASEAN Investment Guarantee Agreement) ความตกลงส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนของอาเซียนที่มีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530

การเปิดเสรีการลงทุน เป็นการกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวของการลงทุนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศวิธีหนึ่ง โดยการให้สิทธิพิเศษกับนักลงทุนจากกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและนักลงทุนต่างชาติที่มีกิจการอยู่ในอาเซียน (Foreign-owned ASEAN-based investor) ในการเข้ามาลงทุนได้อย่างเสรีมากกว่านักลงทุนจากประเทศอื่นๆ อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีการลงทุนในทึ้นนี้ ไม่ได้หมายความถึงการเปิดให้นักลงทุนอาเซียนเข้ามาลงทุนได้อย่างเสรี 100% ในทุกประเภทกิจการ แต่เป็นการเปิดเสรีแบบมีเงื่อนไข และมีความยืดหยุ่น เนื่องจากอาเซียนตระหนักดีถึงความแตกต่างของระดับการพัฒนาของแต่ละ

ประเทศสมาชิก จึงอนุญาตให้ประเทศสมาชิกสามารถกำหนดเงื่อนไขในการให้ต่างชาติเข้ามาลงทุน หรือยังไม่พร้อมจะเปิดเสรีให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนทำกิจการใดก็สามารถสงวนเงื่อนไขและกิจการนั้นๆ ไว้ในรายการข้อสงวน (Reservation list) ได้ ซึ่งการเขียนข้อผูกพันในลักษณะนี้เรียกว่า Negative List Approach คือ ให้ระบุสิ่งที่ต้องการสงวนหรือไม่เปิดเสรีไว้ สาขาที่ไม่มีระบุไว้ในรายการข้อสงวนแปลว่านักลงทุนต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนได้เหมือนคนในประเทศ แต่มีเงื่อนไขว่าต้องเป็นการเปิดเสรีที่ไม่น้อยไปกว่าความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (AIA) ซึ่งมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 (No backtrack) โดยประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถทยอยเปิดเสรีเพิ่มขึ้นได้ตามความพร้อมและความสมัครใจของตนเป็นระยะๆ ไปจนถึงปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นปีที่ทุกประเทศสมาชิกอาเซียนเปิดเสรีมากที่สุด เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC)

การเปิดเสรีการลงทุนภายใต้ ACIA ครอบคลุม	สิ่งที่ความตกลง ACIA ไม่ครอบคลุม
<p>1. ประเภทของการลงทุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) - การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์หรือการถือหุ้นน้อยกว่า 10% (Portfolio) <p>2. สาขาการลงทุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - อุตสาหกรรมการผลิต - เกษตร - ประมง - ป่าไม้ - เหมืองแร่ <p>และบริการที่เกี่ยวข้องกับทั้ง 5 ภาคดังกล่าว เพื่อรองรับแนวโน้มการขยายตัวของกิจการรับช่วงต่อ (Subcontract)</p>	<p>1. มาตรการทางภาษี</p> <p>ยกเว้น มาตรการภาษีที่เกี่ยวข้องกับข้อบทการโอนเงินและการเวนคืน</p> <p>2. การอุดหนุนโดยรัฐ (Subsidies)</p> <p>3. การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ</p> <p>4. การบริการโดยรัฐ</p> <p>5. การเปิดเสรีกิจการบริการ</p> <p>เนื่องจากมาตรการทางภาษี, การอุดหนุนโดยรัฐ, การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ, และการบริการโดยรัฐ เป็นประเด็นที่ควรให้แต่ละประเทศสามารถกำหนดนโยบายได้โดยเสรี ไม่ผูกพันภายใต้ความตกลง และอาเซียนมีความตกลงด้านการเปิดเสรีบริการอยู่แล้ว (AFAS)</p>

แนวทางในการจัดทำรายการข้อสงวนภายใต้ ACIA นั้น ยังคงใช้ พรบ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเป็นหลัก เช่นเดียวกับการจัดทำรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลง AIA และพิจารณาประกอบกับกฎหมายเฉพาะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สาขาที่ไทยไม่อนุญาตให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนโดยตรง

1. การทำกิจการหนังสือพิมพ์ 2. การทำนา ทำไร่ ทำสวน 3. การเลี้ยงสัตว์ 4. การทำป่าไม้และการแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ 5. การทำการประมง เฉพาะการจับสัตว์น้ำในน่านน้ำไทย และในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย 6. การสกัดสมุนไพรไทย 7. การทำหรือหล่อพระพุทธรูป และการทำบาตร 8. การผลิตอาวุธ ➔ อยู่ในบัญชี 2 แนบท้าย พรบ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ห้ามไม่ให้ต่างด้าวประกอบกิจการที่เกี่ยวกับความปลอดภัย หรือความมั่นคงของประเทศ 9. การผลิตไฟ ➔ ห้ามตาม พรบ. ยาสูบ พ.ศ. 2509 10. การผลิตบุหรี่ ➔ ห้ามตาม พรบ. ไฟ พ.ศ. 2486 11. การผลิตน้ำตาลจากอ้อย ➔ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจาก กรม.	}	อยู่ในบัญชี 1 แนบท้าย พรบ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจการด้วยเหตุผลพิเศษ

สาขาที่ไทยห้ามไม่ให้ต่างชาติถือหุ้นข้างมาก (ต้องเป็นนิติบุคคลไทย) เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากกรม.

1. การผลิตเครื่องไม้แกะสลัก 2. การเลี้ยงไหม 3. การผลิตเส้นไหมไทย การทอผ้าไหม หรือการพิมพ์ ลวดลายผ้าไหมไทย 4. การผลิตเครื่องดนตรีไทย 5. การผลิตเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเงิน 6. การผลิตด้วยขามหรือเครื่องปั้นดินเผาที่เป็น ศิลปวัฒนธรรมไทย 7. การทำนาเกลือ รวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์	}	อยู่ในบัญชี 2 แนบท้าย พรบ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจการ เพราะมีผลกระทบต่อ ศิลปวัฒนธรรม หัตถกรรมพื้นบ้าน หรือ จารีตประเพณี ทรัพยากรธรรมชาติ

สาขาที่ไทยห้ามไม่ให้ต่างชาติถือหุ้นข้างมาก (ต้องเป็นนิติบุคคลไทย)

เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

1. การสีข้าว
2. การผลิตไม้อัด แผ่นไม้วีเนียร์ ชิปบอร์ด หรือฮาร์ดบอร์ด
3. การผลิตปูนขาว

อยู่ในบัญชี 3 แนบท้าย พรบ.
การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบ
กิจการ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่คนไทย
ยังไม่พร้อมจะแข่งขัน

สาขาที่ไทยจะผ่อนปรนเงื่อนไขให้นักลงทุนอาเซียนเพื่อเป็นการเปิดเสรี

เหมืองแร่

เหมืองแร่ เป็นสาขาเดียวที่ไทยอนุญาตให้นักลงทุนอาเซียนสามารถถือหุ้นได้มากถึง 60% เป็นกรณีพิเศษ สาเหตุที่ไทยจำเป็นต้องเปิดเสรีให้นักลงทุนอาเซียนเข้ามาลงทุนโดยสามารถถือหุ้นได้ถึง 60% ในกิจการเหมืองแร่ เนื่องจากไทยได้ให้สิทธิพิเศษนี้แก่ออสเตรเลีย ภายใต้ความตกลงเขตการค้าไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) และพันธกรณีระหว่างอาเซียนกำหนดให้ไทยต้องขยายสิทธิพิเศษดังกล่าวให้แก่นักลงทุนอาเซียนเช่นกัน ตามหลักการว่าอาเซียนต้องได้รับสิทธิพิเศษสูงสุดเสมอ

ทั้งนี้ นักลงทุนอาเซียนจะสามารถถือหุ้นได้ถึง 60% แต่ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- ❖ นักลงทุนที่เป็นนิติบุคคลต้องจดทะเบียนในประเทศไทยในรูปแบบของห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด
- ❖ ต้องมีสัดส่วนหนี้สินต่อทุน ที่ 3 ต่อ 1
- ❖ ไทยขอสงวนสิทธิในการออกหรือรักษามาตรการใดๆ ก็ตามในระดับรัฐบาลท้องถิ่น (ต้องไม่เลือกปฏิบัติและไม่มีเจตนาทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเกิดความเสียหาย)
- ❖ ต้องได้รับสัมปทานจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ❖ 2 ใน 5 ของกรรมการบริหารต้องเป็นสัญชาติไทย

สาขาที่ไทยเคยผูกพันไว้ภายใต้ความตกลง AIA เดิมว่าจะเปิดเสรีภายในปี 2553

1. การผลิตแป้งจากข้าวและพืชไร่	}	บัญชี 3
2. การทำประมง เฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ		
3. การทำป่าไม้จากป่าปลูก		
4. การทำกิจการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืช		

สาขาดังกล่าวข้างต้น มีการระงับเงื่อนไขการเข้ามาลงทุน ดังนี้

- ต่างชาติสามารถถือหุ้นได้น้อยกว่า 50% ของทุนจดทะเบียน
- หากต้องการถือหุ้นมากกว่านั้น ต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ตาม พรบ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ต้องได้รับการส่งเสริมภายใต้ พรบ. ส่งเสริมการลงทุน หรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายการนิคมแห่งประเทศไทย
- ต้องมีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาท
- ต้องขอใบรับรองจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า
- ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขอื่นๆ ที่ระบุใน พรบ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

ทั้งนี้ หากไทยไม่เปิดเสรีสาขาดังกล่าวข้างต้นภายในปี 2553 เท่ากับเป็นการผิดพันธกรณี ประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถฟ้องร้องรัฐบาลไทยได้ ซึ่งในขณะนี้ ยังอยู่ในระหว่างพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการผ่อนปรนเงื่อนไขเพื่อเปิดเสรี หรือยังคงเงื่อนไขเดิมเนื่องจากภาคเอกชนไทยยังไม่พร้อมที่จะแข่งขัน

นอกเหนือจากการกำหนดเงื่อนไขในการเข้ามาลงทุนเป็นรายสาขากิจการแล้ว ไทยยังสงวนมาตรการที่เป็นเงื่อนไขสำหรับนักลงทุนอาเซียนที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยในทุกประเภทกิจการอีกด้วย

ข้อสงวนรายการ

1. การกำหนดทุนขั้นต่ำ 2 ล้านบาท สำหรับการประกอบกิจการทั่วไป และ 3 ล้านบาทสำหรับการประกอบกิจการที่สงวนเป็นรายสาขา
2. การกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุนอาเซียนต้องขอใบอนุญาต/ใบรับรองในการประกอบธุรกิจจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ในทุกกรณี
3. การจำกัดสิทธิในการถือครองที่ดิน
4. การจำกัดสิทธิในการถือครองที่อยู่อาศัย
5. การกำหนดสัดส่วนการจ้างแรงงาน และห้ามประกอบอาชีพ 39 อาชีพสงวนของไทย
6. การสงวนสิทธิให้รัฐบาลไทยสามารถกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับกิจการของรัฐ หรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐ
7. การสงวนสิทธิในกิจการขนาดย่อม (SMEs)
8. การสงวนสิทธิในการลงทุนใน Portfolio
9. มาตรการอื่นๆ ซึ่งในขณะนี้อยู่ในระหว่างการศึกษาเพิ่มเติมตามความจำเป็นและเหมาะสม

การพิจารณาจัดทำรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลง ACIA ต้องคำนึงถึงพันธกรณีที่ไทยผูกพันไว้กับอาเซียน กฎหมายภายในของไทย และความเห็นจากทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้อง โดยจะมีการนำเสนอรายการข้อสงวนเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการเจรจาความตกลงการค้าเสรี, คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ, คณะรัฐมนตรี, และรัฐสภา ตามลำดับ ก่อนที่ไทยจะนำเสนอรายการข้อสงวนดังกล่าวต่อสำนักเลขาธิการอาเซียน เพื่อนำเสนอขอความเห็นชอบจากที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน-คณะกรรมการวิชาการเขตการลงทุนอาเซียน (AEM-AIA Council Meeting) ต่อไป